

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010271
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010271.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2016 prejednal odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

G. L.,

nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., U. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Tk/1/2015 zo dňa 18. decembra 2015 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný odsudzuje podľa § 188 ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 39 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Výroky o treste prepadnutia veci a o ochrannom dohľade zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. L. uznaný vinným v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr.zák., v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods.

1 písm. a/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák.; v bode 2) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že: 1) od presne neustálenej doby najmenej od začiatku mesiaca máj 2014 do 26.05.2014 sa pripravoval k násilnému prepadu pancierového motorového vozidla spoločnosti LOOMIS SK a.s., Vajnorská 140, Bratislava na trase miest Partizánske - Nitra, a k násilnému zmocneniu sa prepravovanej finančnej hotovosti najmenej vo výške 350.000 Eur z tržieb z obchodných domov Lidl obchodného reťazca spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s., Ružinovská 1E, Bratislava, tým spôsobom, že mal k dispozícii prostriedky potrebné k prepadu pancierového motorového vozidla, čiernu elektronickú krabičku na pripojenie do servisnej zásuvky, ktorá slúži na prekonanie imobilizéra vozidla a následné naštartovanie vozidla, 11 ks kovových prípravkov (vybrúsených zo šesťhranu) - tzv. „Lamáky“, ktoré slúžia na mechanické zlomenie zámku dverí vozidla a zámku spínacej skrinky, 2 ks planžiet s čiernou rúčkou a 2 ks zahnutých drôtov - prípravky na mechanické prekonanie uzamknutia dverí motorových vozidiel, kovový prípravok v tvare T (vyťahovák automobilových zámkov), ktorý s pomocou použitia ľahových skrutiek slúži na vytiahnutie zámku dverí vozidla alebo spínacej skrinky, riadiacu jednotku zn. Bosch, ktorá slúži na výmenu za pôvodnú riadiacu jednotku a následné naštartovanie vozidla, 4 ks kovových prípravkov - planžety na otvorenie zámkov vozidiel - prípravky a zariadenia slúžiace na krádež vozidla, ktorým pripravoval násilné zastavenie vozidla spoločnosti LOOMIS SK, ďalej elektronické zariadenie striebornej farby so 4 anténami - tzv. „Jammer“ - rušička, ktoré slúži na rušenie rádiového signálu, Bluetooth, Wi-Fi, GPS a GSM a podľa výkonu dokáže prekryť každý kmitočet do vzdialenosti 800 metrov, čím sa zamedzí lokalizácii odcudzeného vozidla, čiernu kovovú krabičku s anténou ozn. GJ-B-15 - kompaktnú rušičku GPS signálu slúžiacu na zamedzenie lokalizácie odcudzeného vozidla, čierne rukavice a čiernu kuklu a oslovil Q. A. s požiadavkou o zabezpečenie osoby, ktorá mu zadováži strelné zbrane a nástražný výbušný systém, kedy pri stretnutí dňa 18.05.2014 v Trenčíne v kaviarni Tesco s osobou Z. Z. vystupujúcim na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne, č.k. OSTN-V-44/2014-Ntt v postavení priznanom mu ustanovením § 117 Trestného poriadku ako agent s oprávnením podľa § 112 Trestného poriadku vydaného Krajskou prokuratúrou v Trenčíne pod sp.zn. I KO-V-23-1/2014-N tohto požiadal o zabezpečenie najmenej dvoch krátkych a dvoch dlhých strelných zbraní a nástražného výbušného systému potrebného k násilnému otvoreniu motorového vozidla prepravujúceho finančnú hotovosť a dňa 21.05.2014 mu na osobnom stretnutí v Partizánskom svoju požiadavku potvrdil, následne dňa 26.05.2014 v čase asi o 12.00 hod. sa dostavil na dohodnuté stretnutie s Z. Z. do obce D., okres Partizánske na osobnom motorovom vozidle zn. C. XXX Coupe, šedá metalíza, EČV: S. za účelom prevzatia zbraní, nábojov a nástražného výbušného systému k násilnému vniknutiu do prepravného vozidla, kde sa pokúsil prevziať 2 ks útočných pušiek (samopal) systému Kalašnikov, kal. 7,62x39 podľa zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive zaradených do kategórie A - zakázané zbrane, ktorých nadobúdanie do vlastníctva je podľa § 8 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive zakázané, 1 ks pištole CZ 85B a 1 ks pištole CZ 75B podľa zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive zaradených do kategórie B, ktoré podliehajú povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, pričom nie je a ani v minulosti nebol držiteľom zbrojného preukazu, pričom bol pri preberaní zbraní zadržaný o 12.07 hodine; 2) dňa 26.05.2014 v čase okolo 12.00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. BMW 325 Coupe, šedá metalíza, EČV: S. XXX C. z obce Skačany, okres Partizánske do obce Hradište, okres Partizánske, aj napriek tomu, že mu bol dňa 08.03.2014 rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. OT/64/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2014, uložený trest zákazu vedenia motorových vozidiel do dňa 08.07.2015.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 a § 39 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to: čiernu elektronickú krabičku na pripojenie do servisnej zásuvky; 11 ks kovových prípravkov (vybrúsených zo šesťhranu) - tzv. „Lamáky“; 2 ks planžiet s čiernou rúčkou; 2 ks zahnutých drôtov; kovový prípravok v tvare T; riadiacu jednotku zn. Bosch; 4 ks kovových prípravkov - planžety; elektronické zariadenie striebornej farby so 4 anténami - tzv. „Jammer“ - rušička; čiernu kovovú krabičku s anténou ozn. GJ-B-15 - kompaktnú rušičku GPS signálu; čierne rukavice, čiernu kuklu.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr.zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 3 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a / Tr.zák., a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Tento rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a odvolaním prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín, ktoré ihneď podala proti výroku o vine a treste, v neprospech obžalovaného.

Následne prokurátorka po doručení rozsudku podané odvolanie písomne odôvodnila. Z obsahu odôvodnenia odvolania najmä vyplýva, že na rozdiel od obžaloby súd posúdil nedovolené ozbrojovanie za páchané v štádiu pokusu, a to z dôvodu, že podľa názoru súdu nie je legálne možné, aby obžalovaný mohol od agenta zadovážiť zbrane do trvalej držby, čo by mohlo byť charakterizované ako dokonaný trestný čin. S predmetnou zmenou právnej kvalifikácie skutku a spojením skutku pod bod 1) a 3) obžaloby sa nestotožňuje. Nestotožňuje sa ani s výrokom o uloženom treste odňatia slobody za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. b/ Tr.zák., ktoré súd odôvodnil tým, že využil moderačné oprávnenie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. (na rozdiel od výroku podľa § 39 ods. 2 písm. b/ Tr.zák.), aby zmiernil tvrdosť zákona, ktoré umožňuje súdu znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu. Výrok súdu o výške uloženého trestu s prihliadnutím aj na predchádzajúce odsúdenia považuje za nesprávny a neprimerane mierny. Navyše súd vo výroku rozsudku použil nesprávne ustanovenie § 39 ods. 1 písm. b/ Tr.zák., pričom v odôvodnení rozsudku uvádza ustanovenie § 39 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.

K výroku o vine: trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 Tr.zák. je úmyselným ohrozovacím trestným činom, ktorý je dokonalý už výrobou, zadovážením alebo prechovávaním strelnej zbrane bez povolenia. Uvedený trestný čin je zároveň tzv. trvácim trestným činom. Konanie spočívajúce v zadovážení si strelnej zbrane a v jej prechovávaní bez povolenia, nie je ani sčasti totožné s konaním páchatel'a, ktorý uvedenú zbraň neskôr použije na úmyselné usmrtenie iného, alebo lúpežné prepadnutie, a preto uvedené konanie nemožno považovať za jediný skutok, vykazujúci znaky viacerých trestných činov spáchaných v jednočinnom súbehu. Spáchanie trestného činu podľa § 294 Tr.zák. v uvedenej súvislosti nemožno považovať za prostriedok relatívne malého významu v porovnaní so základným trestným činom.

Súd taktiež nesprávne formuloval právnu vetu v rozsudku v bode 1), kde uviedol, že sa pokúsil sebe zadovážiť strelnú zbraň bez povolenia, avšak k dokonaniu činu nedošlo, obdobne aj v druhej vete, pričom správne má byť v prvej vete uvedený opis konania obžalovaného vyplývajúci z § 14 ods. 1 Tr.zák. V skutkovej vete rozsudku v bode 1) tiež absentuje záver, že k pokusu ani k dokonaniu obzvlášť závažného zločinu lúpeže nedošlo. Súd ustálil, že obžalovaný mal záujem prepadnúť finančnú hotovosť prevážanú pancierovým motorovým vozidlom spol. ABAS, ale vo výroku ponechal LOOMIS SK, a.s.

Vina obžalovaného týkajúca sa skutku pod bodom 1) a 3) obžaloby bola v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu preukázaná. V prvom rade je usvedčovaný svedeckou výpoveďou Q. A.. V konaní bol využitý agent Z. Z., ktorý podrobne vypovedal a uviedol, že 18.5.2014 k nemu prišli dve osoby. Komunikoval s osobou cca 180 cm vysokou silnejšej postavy v zeleno-svetlej mikine a s druhou nekomunikoval. Osoba vyslovila požiadavku o dve krátke a dve dlhé guľové zbrane a nejaký prostriedok na otvorenie malého trezoru s tým, že by sa malo jednať o trezor veľkosti Fiat Ducato. Povedal, že ide o pancierové auto a do auta sa chce dostať cez bok auta. Tiež potvrdil, že obžalovaný riadil motorové vozidlo BMW svetlej farby, na ktorom prišiel na stretnutie a obžalovaného opoznal aj na hlavnom pojednávaní. Z ich stretnutí bol vyhotovený obrazovo-zvukový záznam, ktorý bol na hlavnom pojednávaní oboznámený spolu s prepisom tohto záznamu. Obžalovaný hovoril spontánne, mal záujem o zbrane a dokonca agentovi prezradil aj účel použitia zbraní. Pokiaľ ide o otázku financovania zbraní, táto nie je zásadná pre vyvodenie trestnej zodpovednosti za tento skutok v štádiu prípravy. Obžalovaný mal kedykoľvek možnosť upustiť od prípravy, alebo urobiť oznámenie o trestnom čine, keď tvrdí, že to organizoval Q. A., resp. polícia, čo však neurobil. Práve naopak, išiel okrem prvého stretnutia aj na ďalšie dve stretnutia s agentom a na svojich požiadavkách trval. Je v podstate jedno, či malo ísť o auto ABASU alebo LOOMISU, sú veľmi podobné, ale podstatné je, že tieto prevážajú finančné hotovosti z reťazcov, o ktoré obžalovanému išlo. Podstatné pre kvalifikáciu skutku je otázka úmyslu

obžalovaného k finančnej hotovosti, o akú mal záujem, ktorá vyplýva z výpovede agenta a z prepisu záznamu. Táto hotovosť mala byť jednoznačne viac ako 133.000 €, čo je škoda veľkého rozsahu. Agent konal podľa požiadaviek obžalovaného, ale v žiadnom prípade iniciatívne na spáchanie trestnej činnosti ho nenavádzal. Svedok Q. A. v spojení s výpoveďou agenta obžalovaného usvedčuje z trestnej činnosti, pričom je toho názoru, že tohto na trestnú činnosť nenavádzal, pretože by bolo absolútne nelogické, aby trestnú činnosť organizoval a túto aj polícii oznamoval. Za účelom potvrdenia v akých výškach sa prevádzali hotovosti, tak u spol. ABAS, ako aj LOOMIS boli vypočutí svedkovia Z. a S.. Pokiaľ ide o hotovosť, táto bola rádovo v desiatkach až stovkách tisícoch eur a v podstate každý deň iná. Svedok P. S. popísal trasy prevozu peňazí. Obžalovaný sa k sume, ktorú predpokladal, vyjadril na č.I. 545 (400 až 600), možno tam bude 400 možno 320 možno 300. U obžalovaného vykonaná prehliadka osobných priestorov motorového vozidla BMW, kde bola zaistená taška zn. Reebok, v ktorej sa nachádzali samopal typ AK - 2 ks, pištoľ CZ 85B, pištoľ CZ 75B č.I. 360-367.

Miesto zaistenia strelných zbraní u obžalovaného zadokumentovaného v zápisnici o obhliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou. K strelným zbraňam bolo vypracované odborné vyjadrenie KEÚ PZ v Bratislave, z ktorého vyplýva, že 4 ks útočných pušiek boli streľbyschopné, ide o zakázané zbrane kategórie A a podliehajú povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, ide o zbrane zakázané kategórie A, kategórie B - podliehajú povolovaciemu konaniu. Nepriamo konanie obžalovaného preukazujú aj vecné dôkazy zaistené pri domovej prehliadke u obžalovaného určené na páchanie trestnej činnosti. Takto preukázané konanie obžalovaného je potrebné na rozdiel od záverov súdu právne kvalifikovať tak, ako bolo navrhované v obžalobe v bode 1).

K výroku o treste: považuje tento za neprimerane mierny a nestotožňuje sa ani s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 písm. b/ Tr.zák. Trest súd ukladal podľa § 188 ods. 4 Tr.zák. ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., teda za použitia asperačnej zásady. Prichádzalo do úvahy aj uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr.zák. za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.7.2014, sp.zn. 4T/67/2014. Súd vo výroku o treste opomenul uviesť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., pričom poľahčujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli. Súd mal do výroku o treste uviesť aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák., čím by došlo aj k úprave trestnej sadzby v rozpätí 18 rokov 4 mesiace - 25 rokov. Súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. b/ Tr.zák., s ktorým sa nestotožňuje, lebo neboli dané dôvody na využitie tohto ustanovenia. V danom prípade je pravdou, že súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin v štádiu prípravy, ale súd musí pri ukladaní trestu rešpektovať aj zásady ukladania trestov podľa § 34 ods. 1, 4, 5 písm. c/ Tr.zák. Podľa § 34 ods. 5 písm. c/ Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Súd mal pri ukladaní trestu prihliadnuť na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť (11-krát súdne trestaný) a možnosť jeho nápravy, ktorá ani po viacerých výkonoch trestu odňatia slobody nevedla k jeho náprave, čo potvrdil aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychológia, ako aj vypočutý znalec S.. U., a znalkyňa Z.. T..

K dokonaniu trestného činu nedošlo len preto, že obžalovaný bol zadržaný políciou a boli vykonané všetky opatrenia, aby bolo jeho trestnej činnosti zabránené. Obžalovaný urobil základný a rozhodujúci krok, keď si zabezpečil strelné zbrane, čo možno považovať za jeden z najdôležitejších a rozhodujúcich predpokladov pri ďalšej príprave na dokonanie trestného činu. Obžalovaný sa nepriznal, nevyjadril ľútosť nad trestným činom, nevedol pred spáchaním skutku riadny život. Obžalovanému je potrebné uložiť prísnejší súhrnný trest odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 188 ods. 4 Tr.zák. za použitia § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák. bez použitia § 39 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.

Výrok o treste prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr.zák. považuje taktiež za neúplný a je potrebné doplniť aj ďalšie veci, a to čierny plastový kufrík, čierna elektrotechnická zásuvka, 3 ks mechanických prípravkov a čierne koliesko so šróbom, zariadenie striebornej farby, riadiaca jednotka, 5 ks kovových prípravkov bielej papierovej krabici s obsahom - 2ks čiernych plastových krabičiek, USB kábel a elektronické zariadenie striebornej farby so 4 ks anténami, biela plastová krabička s vysúvateľnou anténou, čierna plastová krabička so 4 ks kovových prípravkov, 3 ks kovových prípravkov a 1 ks prípravok kovový s čiernou plastovou rúčkou, pričom predmetné trestné veci sú v zmysle § 94 ods. 1 Tr.por. v úschove policajta.

Navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol sám vo veci tak, že upraví skutkovú vetu rozsudku tak, ako bola uvedené v obžalobe a uloží mu úhrnný trest odňatia slobody - § 41 ods. 2 Tr.zák., súhrnný trest odňatia slobody - § 42 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 4 Tr.zák. po zohľadnení príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad v trvaní na 3 roky a trest prepadnutia vecí, pričom predmetné trestné veci sú v úschove policajta a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 rokov.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca uviedol, že už v prípravnom konaní a aj na hlavných pojednávaniach pred okresným súdom uvádzal, že skutok pod bodom 1) je vykonštruovaný, vymyslený v spolupráci polície a svedka Q. A., ktorý bol viazaný mlčanlivosťou ministra vnútra a táto mlčanlivosť aj napriek viacerým žiadostiam nebola ministrom vnútra zrušená. Takto sa veľmi ťažko, prakticky nemožne vykonáva jeho obhajoba, nakoľko „spolupracujúci svedok Q. A.“ je taktiež osoba viackrát trestaná a aj v súčasnej dobe voči nemu prebiehajú viaceré konania, a to za krádeže motorových vozidiel a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr.zák. Uviedol, že je pravdou, že v minulosti páchal trestnú činnosť, ale to v spojení s krádežami motorových vozidiel, aj vecí, ktoré boli u neho nájdené pri domovej prehliadke, vôbec neslúžili tomu, ako bolo uvedené v obžalobe krajskej prokuratúry, že tieto veci mali slúžiť k spáchaniu, resp. dokonaniu obzvlášť závažného zločinu lúpeže. Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia S. E. a S. Z., ktorí charakterizovali svedka Q. A., a to obidvaja rovnako a táto charakteristika sa samozrejme nachádza na zvukovom zázname z toho hlavného pojednávania. Zo žiadnych znaleckých posudkov nie je preukázané, že by sa pripravoval na takýto závažný zločin. Všetku aktivitu, komunikáciu a sprostredkovania stretnutia s agentom vykonával len a len svedok Q. A.. Ako mohol obžalovaný žiadať od jemu úplne neznámej cudzej osoby (agenta) strelivo, pištole a samopaly, keď na zvukových záznamoch, s ktorými bolo podľa jeho názoru cielene manipulované, nikdy sa nevyjadril o množstvách, počte kusov. Je známe, že agent na stretnutie doviezol viacero strelných zbraní a viacero nábojov, ktoré mal obžalovaný previesť. Prečo polícia naďalej nesledovala a ďalej nerozskryla organizovanú skupinu, nakoľko je predsa samozrejme a jasné, že by obžalovaný sám nemohol vykonať prepád a lúpež vozidla. Aj z tohto tvrdenia vyplýva, že išlo policií len o vykonfabulovaný skutok a nevie pochopiť, prečo ho polícia ďalej nesledovala po prevzatí zbraní a streliva, keď počas celej doby bol pod jej drobnohlľadom. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3To/13/2014 zo dňa 20.5.2015, kde je uvádzaná tá skutočnosť, že ak pracovníci ministerstva vnútra cielene smerujú k vytváraniu legendy o možnom spáchaní zločinu v akejkoľvek forme, táto činnosť je nelegálna, neusvedčuje obžalovaného z obzvlášť závažného zločinu, t.j. ak zamestnanci ministerstva vnútra zavádzajú a dostávajú do omylu obžalovaného, nie je možné ho potrestať. Navrhol, aby krajský súd obžalovaného spod obžaloby, čo sa týka bodu 1) oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá uviedla, že konanie obžalovaného bolo preukázané v celom rozsahu. V prvom rade je usvedčovaný svedeckou výpoveďou Q. A., ktorý po tom, ako ho obžalovaný požiadal o zabezpečenie krátkych a dlhých strelných zbraní, kontaktoval políciu, ktorá následne prostriedkami trestnoprávneho procesu trestnú činnosť obžalovaného zadokumentovala v súlade so zákonom. Aj z obrazovo-zvukových záznamov zo stretnutí je zrejme, že obžalovaný hovoril spontánne, mal záujem o zbrane a dokonca agentovi prezradil aj účel použitia zbraní s tým, že hovoril o tržbách z reťazcov, finančnej hotovosti, ktorá by mohla byť k dispozícii, dokonca hovoril o časovej rovine, kedy by spáchanie skutku prichádzalo do úvahy. Hodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v súhrne bolo konanie obžalovaného v zmysle podanej obžaloby v celom rozsahu preukázané. Má za to, že prvostupňový súd vykonal vyčerpávajúce dokazovanie, pričom dôsledne vyhodnotil aj zákonnosť vykonaných dôkazov. Jednoznačne vykonanými dôkazmi, predovšetkým priamej usvedčujúcej výpovede Q. A. a následne agenta Z. Z. na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že tejto trestnej činnosti sa dopustil obžalovaný. K otázke zákonnosti dôkazov, financovania zbraní aj k otázke prepravy spoločnosti, ktorej autá mali zvoz finančných hotovostí realizovať, sa podrobne vyjadrila v odôvodnení odvolania.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, upraviť skutkovú vetu ako v obžalobe, zhodne s obžalobou aj kvalifikovať skutky, uložiť súhrnný trest odňatia slobody k rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/67/2014 zo dňa 16.07.2014 na dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do maximálneho stupňa stráženia, uložiť ochranný dohľad a trest

prepadnutia veci nad rámec rozsudku tak, ako to vyplýva z obžaloby a uložiť aj trest zákazu činnosti na tri roky a odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného navrhol obžalovaného s poukazom na rozhodnutie NS SR v časti oslobodiť a uznať vinu len za skutok marenia výkonu úradného rozhodnutia. Odvolanie prokurátorky navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a že odvolanie prokurátorky je len čiastočne dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vykonal potrebné dokazovanie na rozhodnutie vo veci a z tohto vyvodil aj správne závery. Odvolací súd nezistil žiadne také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

K námietkam prokurátorky uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Po preskúmaní spisového materiálu súd dospel k záveru, že zločiny nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr.zák. a § 295 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. neboli dokonané a správne ich prvostupňový súd posúdil ako v štádiu pokusu a pretože tieto boli súčasťou prípravy obzvlášť závažného zločinu lúpeže, išlo o jedno pokračujúce konanie. Formálne síce došlo k dokonaniu týchto trestných činov, avšak z hľadiska následku v podobe ohrozenia z nepovolenej držby zbraní, k tomuto prakticky nedošlo. Ohľadom neuvedenia v skutkovej vete, že k dokonaniu obzvlášť závažného zločinu lúpeže nedošlo, je potrebné poznamenať, že je podstatné, že prvostupňový súd uvedenú skutočnosť popísal v právnej vete. Prokurátorka namietala aj spojenie dvoch skutkov do jedného, čo však odvolací súd po preskúmaní považoval za správne, najmä s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný zbrane zabezpečoval práve s úmyslom vykonať lúpežné prepadnutie.

Ohľadom uloženia súhrnného trestu je potrebné upresniť, že v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/67/14 zo dňa 16.07.2014, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, avšak toto rozhodnutie zrušilo aj rozhodnutie Okresného súdu Galanta, sp.zn. 0T/64/2014 zo dňa 8.3.2014, ku ktorému už súhrnný trest do úvahy neprichádzal, preto správne prvostupňový súd súhrnný trest neukladal.

K námietkam prokurátorky, spočívajúcim v tom, že prvostupňový súd nepriznal obžalovanému priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, je potrebné uviesť, že uvedené súd nepovažoval za potrebné, najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr.zák. Podľa § 188 ods. 4 Tr.zák. pre tento obzvlášť závažný zločin je možné uložiť trest odňatia slobody na 15 rokov až 25 rokov. Prichádzalo do úvahy aj použitie ustanovenia § 41 ods. 1, 2 Tr.zák. Obžalovaný plánoval spáchať trestný čin vysokej spoločenskej závažnosti, čo vyjadruje už samotná trestná sadzba. Spoločnosť prostredníctvom zákonodarcu v zásade vyjadřila vôľu prisne trestať páchatelov takýchto zločinov. Zakotvením ustanovenia § 39 Tr.zák. však na druhej strane mal zákonodarca na zreteli aj zásadu primeranosti trestných činov a trestov a pripustil, že príprava na zločin alebo pokus trestného činu by mohla zodpovedať okolnostiam prípadu, odôvodňujúcim mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva súdu povinnosť pri príprave alebo pokuse trestného činu zvažovať aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že konanie obžalovaného bolo prakticky od začiatku monitorované políciou, avšak vďaka okolnostiam nezávislým od jeho vôle. Bolo možné sa preto spoliehať na to, že reálne konaním obžalovaného nedôjde k ohrozeniu Trestným zákonom chráneného záujmu.

V tomto zmysle prvostupňový súd správne uplatnil § 39 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., hoci nesprávne uviedol písmeno b/, čo odvolací súd napravil. V dôvodoch však je zrejmé, že toto mal prvostupňový súd na mysli. U trestného činu lúpeže nepochybniteľne išlo o štádium len prípravy. Pri rešpektovaní obmedzení uvedených v § 39 ods. 3 Tr.zák. súd preto správne ukladal obžalovanému 10-ročný trest odňatia slobody, ktorý bol ešte stále v blízkosti dolnej hranice upravenej trestnej sadzby. Takýto trest v kontexte celej trestnej činnosti obžalovaného sa javil odvolaciemu súdu ako primeraný, zohľadňujúci všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život a zodpovedajúci aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Zároveň tento trest reflektuje na to, že k dokonaniu tohto činu nedošlo.

Ohľadom prokurátorkou namietaného neuloženia trestu prepadnutia vecí u všetkých vecí zaistených v trestnom konaní a trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, odvolací súd uvádza, že správne prvostupňový súd uložil prepadnutie vecí zaistených pri domovej prehliadke u obžalovaného, ktoré nepochybne tomuto aj patrili. Nič nebráni prvostupňovému súdu ohľadom ostatných vecí, ktoré nie sú v rozsudku zahrnuté docieľiť rozhodnutie cestou ochranných opatrení. Navyše obžalovaný má uložený 16-mesačný trest zákazu činnosti ešte nevykonaný a nastúpil výkon 10-ročného trestu odňatia slobody. Do doby trestu zákazu činnosti sa podľa § 61 ods. 7 Tr.zák. nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, výkon tohto trestu po výkone trestu odňatia slobody považuje odvolací súd za neefektívny.

K námietkam obžalovaného je potrebné uviesť, že § 39 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. mal byť už prvostupňovým súdom správne vo výroku o treste (nielen v odôvodnení) aj použitý, preto uvedené odvolací súd napravil. Ku skutočnosti, že obrazovo-zvukové záznamy sú nezákonné, je potrebné dodať, že ich použitie povolili zákonní sudcovia rozhodnutiami, ktoré riadne a náležite zdôvodnili. Odôvodnenosť ich použitia potvrdzujú aj na základe týchto rozhodnutí získané a vyhotovené záznamy. Z ničoho nevyplývalo, že by trestnú činnosť organizoval agent Z. Z.. Naopak tak zo záznamov, ako aj z výpovedí svedkov, či z listinných dôkazov bolo preukázané, že celú činnosť plánoval a organizoval práve obžalovaný.

Taktiež súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o obžalovaným namietanej nezákonnej výpovedi svedka Q. A.. Svedok bol pred výsluchom riadne poučený a spontánne o skutku vypovedal. Z ničoho nevyplývali závažné pochybnosti o jeho zníženej schopnosti správne vnímať alebo vypovedať, ako to zákon vyžaduje pri tak závažnom zásahu do všeobecných práv svedka, akým je skúmanie jeho duševného stavu. Teda neboli splnené zákonné podmienky na skúmanie duševného stavu svedka, ako to obžalovaný požadoval.

K umiestneniu tašky pri ohliadke miesta činu, odvolací súd uvádza, že z fotografií na č.l. 366 vyplýva, že taška so zbraňami, zaistená v kufri vozidla obžalovaného, bola vyložená za účelom fotografického zachytenia celého jej obsahu policajným technikom z dôvodu nemožnosti uvedeného, vzhľadom na malé rozmery batožinového priestoru vozidla, čo nemožno považovať za manipuláciu s dôkazmi namietanú obžalovaným. V kufri vozidla sa pritom predmetná taška skutočne nachádzala pri ľavom zadnom kolese.

Ohľadom obžalovaným namietaného názvu firmy ABAS je potrebné upresniť, že túto firmu kúpila firma LOOMIS, pričom si ponechala jej vozidlá aj s pôvodným logom. Obžalovaný sa pritom v záznamoch stále vyjadroval o firme ABAS. Kúpa firmy inou firmou, či jej premenovanie nemajú pritom žiadny vplyv na uznanie viny, resp. na mieru zavinenia. Podstatné je, že firma ABAS prevážala hotovosť zo supermarketov, obžalovaný toto vedel, poznal firmu a aj vozidlá, ktoré používala a tieto sledoval.

K ďalším námietkam obhajcu odvolací súd uvádza nasledovné. Z rozsiahleho dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom vyplývalo, že iniciátorom celého konania bol práve obžalovaný, ktorý mal odsledované vozidlá firmy ABAS, chcel zakúpiť zbrane na vykonanie lúpeže a mal už zadovážené aj ostatné prostriedky na jej vykonanie. Sám sa aj vyjadril, že „rozhodnutie čin vykonať už tam je“. Agent len reagoval na jeho objednávku zbraní a na upresnenie miest ich stretnutí. To, že svedok Q. A. je súdne trestaná osoba, resp. osoba spolupracujúca s políciou, automaticky neznamená jeho nevierohodnosť. Jeho výpoveď správne prvostupňový súd vyhodnocoval v kontexte s ostatnými, už vykonanými dôkazmi. To, že obžalovaný skutok pripravoval, vyplývalo z odposluchov, z výpovedí svedkov, či z vecí zaistených pri domovej prehliadky v jeho bydlisku.

Orgány činné v trestnom konaní neuplatnili v uvedenej veci vo vzťahu k obžalovanému takú formu vplyvu, aby podnietili spáchanie trestného činu, ktorý by inak nebol spáchaný, ale naopak uplatnili formu vplyvu, aby bol trestný čin odhalený, teda obmedzili svoj vplyv len na vyšetrovanie trestnej činnosti. Dôkazy pritom jednoznačne svedčia o aktivite obžalovaného. Tento mal dostatok času aj možností od jeho vykonania upustiť, čo však neurobil.

Pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala. Skrytá reakcia polície smie naproti tomu sledovať zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestno-právne postihnutel'nom konaní,

zabránenie mu v jeho pokračovaní a minimalizáciu spôsobených škôd. Za kľúčovú odlišnosť skrytej reakcie polície od policajnej provokácie sa považuje, že polícia neiniciuje, nevytvára u kontrolovanej osoby vôľu spáchať trestný čin, ale vytvára na jeho spáchanie vhodné podmienky, ktoré musia nastať až potom, ako si páchatel osvojil úmysel čin spáchať a spravil preukázateľne kroky k jeho spáchaniu.

Vykonané dôkazy svedčia jednoznačne k takémuto záveru o postupe polície. Obžalovaný už bol rozhodnutý skutok lúpeže spáchať, sledoval vozidlá, vedel, akým spôsobom funguje výber peňazí zo supermarketov, aké vozidlá sa používajú na prevoz, koľko s nimi chodí zamestnancov a pod. Zároveň mal už doma rôzne pomôcky potrebné na uvedený trestný čin zabezpečené.

S poukazom na uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.